ÎNDREPTAR PREȚIOS PENTRU ÎNTREAGA ACTIVITATE EDUCATIVĂ

Cronica ultimei săptămîni a consemnat în filele sale noi evenimente de o amplă rezonanță pe plan național și de o largă semnificație economică, politică și socială.

Circumscrisă unei stricte actualități — în aceste zile în care, însuflețiți de mesajul secretarului general al partidului adresat cu prilejul Zilei recoltei, lucrătorii din agricultură dau bătălia pentru încheierea grabnică a recoltării și însămînțărilor de toamnă — vizita tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice și pe tarlalele cooperatorilor de la Fundulea a oferit o nouă și convingătoare mărturie a spiritului de muncă întronat în întreaga noastră viață socială de către conducerea partidului, personal de către secretarul său general, o dovadă concludentă a preocupării statornice pentru dezbaterea la fața locului a problemelor din diferite domenii de activitate. Vizita la Fundulea a permis, în această privință, o fructuoasă analiză a modului în care se materializează indicațiile și recomandările cu privire la problemele actuale și de perspectivă în domeniul mecanizării agriculturii. Totodată, au fost abordate o serie de probleme legate de sporirea eficienței economice în agricultură, de creșterea aportului oamenilor de știință la dezvoltarea acestui important sector, analizîndu-se — în acest sens — stadiul în care se află aplicarea măsurilor inițiate de conducerea partidului și statului nostru pentru îmbinarea organică a activității de cercetare cu cea de formare a cadrelor, în vederea folosirii mai judicioase a potențialului științific și bazei materiale existente. S-au stabilit, de asemenea, noi acțiuni în vederea rezolvării mai operative a multiplelor probleme ale cercetării și învățămîntului, legării mai strînsă a acestora de nevoile reale ale producției agricole.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Ca și în alte împrejurări similare, dialogul viu purtat de secretarul general al partidului cu ocazia vizitei sale la Fundulea a deschis orizonturi noi, generoase, însuflețitoare activității lucrătorilor de pe ogoare, a reliefat soluții eficiente, menite să contribuie la diversificarea mecanizării și dezvoltarea bazei tehnico-materiale, la creșterea producției și productivității muncii în vederea îndeplinirii și depășirii prevederilor cincinalului în agricultură, traducerii în viață a hotărîrilor Conferinței Naționale privind această importantă ramură a economiei țării noastre.

Tot în săptămîna trecută a avut loc — după cum se știe — consfătuirea cadrelor didactice care predau științele sociale în învățămîntul superior. Această consfătuire — pregnantă expresie a preocupării stăruitoare manifestate de conducerea partidului pentru continua sporire a rolului educativ al științelor sociale în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, în formarea omului nou, cu o înaltă conștiință revoluționară — a dobîndit cu atît mai mult caracterul unui eveniment deosebit prin participarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU și cuvîntarea pe care a rostit-o la încheierea lucrărilor.

Această amplă cuvîntare, în care secretarul general al partidului a dezvoltat și adîncit, în spirit creator, în concordanță cu cerințele vieții, ideile cuprinse în documentele Congresului al X-lea, ale plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971 și ale Conferinței Naționale a partidului din vara acestui an, constituie — prin înalta sa ținută ideologico-politică, prin profunzimea și exigența analizei, ca și prin claritatea cu care sînt definite direcțiile de urmat în vederea ridicării la un nivel superior, a perfecționării muncii de educare și pregătire ideologică a tineretului — un adevărat program de maximă însemnătate, un îndreptar extrem de prețios nu numai în sfera predării științelor sociale, ci pentru întreaga activitate educativă ce se desfășoară în țara noastră.

Intrucît — așa cum a subliniat și tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvîntarea sa — școlii îi revine înalta menire de principal factor de cultură și civilizație a națiunii, mijloc primordial pentru modelarea tinerilor ca vrednici constructori ai socialismului și comunismului, cu un larg orizont de gîndire, cunoaștere și înțelegere, cu o etică superioară, cadrele didactice — în rîndurile cărora se înscriu și profesorii de educație fizică — au datoria de a acționa cu promptitudine și eficiență pentru aplicarea prețioaselor indicații și recomandări făcute de secretarul general al partidului, pentru perfecționarea activității educative din unitățile de învățămînt, răspunzînd astfel cu cinste încrederii pe care le-o acordă partidul, statul, întregul popor.

O PREGĂTIRE DEFECTUOASĂ A DUS LA UN BILANȚ NEMULȚUMITOR

E momentul unei retrospective a cupelor europene, din punctul de vedere al fotbalului nostru. *Rapid*, singura echipă rămasă în cursă, are o pauză pînă la primăvară, iar despre celelalte trei formații, prezentate la startul marilor întreceri ale cluburilor din Europa, se poate face acum o primă apreciere a comportării.

Cele trei competiții ale continentului nostru, care au căpătat proporții de nebănuit și au marele merit de a fi construit o viață fotbalistică europeană complexă, prezintă — sub raportul măsurării dezvoltării calitative a soccerului unei țări — garanția unui criteriu real și permanent. Chiar și cu procentajul de aproximație, pe care rezultatele fotbalistice îl conțin, se constată, din acele clasamente neoficiale care se alcătuiesc acum cu regularitate asupra numărului de calificări obținut de reprezentantele unei țări, că cele trei întreceri sînt foarte exacte în a marca ascensiuni sau regrese, apariții de forțe noi în fotbalul european, tentative de afirmare între o ediție și alta. Și pentru echipele noastre, clasamentele comparative ale evoluțiilor lor în cupele europene au multe semnificații și tocmai de aceea vom începe cu o punere față în față a „bilanțului 1971/72" cu acela din actuala ediție, în ce le privește.

Constatăm rapid că anul trecut, în același moment, aveam de trei ori mai multe forțe rămase în arenă, decît acum. În afara lui Dinamo, eliminată în actul al doilea de una dintre primele cinci echipe de pe continent, în acel moment (Feyenoord), din „Cupa campionilor europeni", fotbalul românesc califica pe celelalte trei reprezentante ale sale în turul al treilea : Steaua (după ce trecuse de Hibernians Malta și de C.F. Barcelona) ataca partidele cu Bayren München în „Cupa cupelor" ; Rapid și U.T.A., angajau și ele al treilea examen în „Cupa U.E.F.A." după ce scoseseră din competiție formații cu nume precum A.C. Napoli, Legia Varșovia sau Austria Salzburg. Da, acesta rămîne cel mai frumos moment al prezenței echipelor românești, de la apariția în competițiile continentale și pînă acum. Realizarea lui trebuie explicată prin împrejurarea că la start se prezentase grupul celor mai EXPERIMENTATE ȘI MAI BINE ÎNCADRATE, VALORIC, ECHIPE ALE FOTBALULUI NOSTRU.

Anul acesta, pe aceeași porțiune a cursei, mai găsim un singur purtător al culorilor noastre ; este Rapid București, care așteaptă acea zi de la jumătatea lui februarie spre a ști cu cine va disputa dreptul de intrare în al patrulea tur al „Cupei cupelor" ; **și, sigur, că prima noastră datorie este aceea de a sublinia fructuoasele eforturi pe care echipa din Giulești le face pentru a înainta pe foarte dificilul teren al afirmării internaționale.** După merituoasele prezențe din trecuta ediție a „Cupei U.E.F.A.", feroviarii au ajuns acum între primele opt formații ale competiției, rezervată cîștigătoarelor de cupă, în companii foarte distinse : **Leeds, Spartak Moscova, Hibernians Edinburg, Sparta Praga, A.C. Milan** etc. E de apreciat isprava echipei condusă de Bazil Marian, cu atît mai mult cu cît ea a angajat competiția într-o perioadă nu tocmai fericită, cu un lot remaniat, fără unul dintre cei mai buni jucători ai săi. Rapidiștii au găsit resursele și remediile pentru o refacere din mers, au depășit criza și, beneficiind acum de un climat de calm și de încredere, pot încerca intrarea în semifinalele întrecerii (egală cu performanța nr. 1 a istoriei prezențelor românești în cupele europene) cu toată convingerea, forțele și încrederea.

F.C. Argeș a trecut, cum era de așteptat, de campioana Luxemburgului, dar n-a reușit să trimită în afara competiției și pe celebra Real Madrid. Opinia noastră rămîne aceea că piteștenii au părăsit în mod onorabil o întrecere în care apar pentru întîia oară în existența lor. Înfrîngerea la campioana Spaniei a stat, pînă la urmă, în ratările din partida-tur, de la Pitești, a depins deci de netransformarea acelor situații favorabile și nu de deosebitele merite ale victorioșilor. Pentru că și în întîlnirea de la Madrid, unde F.C. Argeș s-a bătut cu destulă energie, lucru pentru care sîntem datori s-o remarcăm, au existat cîteva momente care, eventual speculate de campioana noastră, puteau să ducă la înregistrarea unei performanțe de răsunet. Cînd judecăm eliminarea elevilor lui Florin Halagian trebuie să ținem seama de aceste circumstanțe atenuante. Cu siguranță însă că, dacă formația argeșeană atingea în sezonul de toamnă, o linie de formă mai avansată, așa cum o cereau obligațiile sale competiționale, ea putea să facă acest pas ! Relevăm cu satisfacție că, chiar ținînd seama de dispoziția supervedetelor din formația de odinioară a lui Real Madrid, s-a ajuns la o echilibrare a luptei între campioanele celor două țări, în comparație cu acele inegale dueluri din trecuta lor confruntare (Dinamo — Real). Ne arătăm însă regretul că modul cum s-au desfășurat preparativele echipei din Pitești pentru acest moment înalt al activității sale internaționale nu au avut eficacitate spre a duce echipa la randamentul pretins de timpuriile solicitări.

U.T.A. a căzut victimă, și ea, negăsirii cadenței convenabile „momentului Norrköping". În afara unei eclipse de formă, de mult anunțată, disensiuni interne și sărăcia lotului au venit să diminueze și mai mult obișnuita forță de joc a acestei formații care a trăit tocmai prin stabilitatea jocului ei. Într-o perioadă de formă normală, credem, U.T.A. avea șanse să elimine formația suedeză care n-a întruchipat o redutabilitate cu totul remarcabilă. Arădenii se găseau însă pe picior greșit și au fost eliminați, eșecul lor datorîndu-se mai mult propriilor slăbiciuni decît calităților adversarilor. Întîlnim deci și aici inadvertențele dintre obligațiile performanței pe plan extern și forma sportivă, fapt care trebuie să ne provoace mai multă mîhnire decît înfrîngerea suferită din partea unui adversar în adevăr mai bun și, deci, merituos.

Cu „U" Cluj s-a petrecut în adevăr un lucru cu totul neobișnuit. Fără să omitem rolul important deținut la Sofia de arbitrul meciului-retur în eliminarea „șepcilor roșii", nici acum nu înțelegem cum n-a fost posibilă o calificare la adăpostul a trei goluri în avans ; în fața unei formații care, așa cum ne-o dovedește campionatul Bulgariei, trece prin mari crize de formă și de formație. Dar și cu „U" Cluj s-au petrecut erori de pregătire. Nici ea nu s-a aflat în plenitudinea forțelor cînd a angajat duelul cu Spartak — Levski.

Din această rapidă trecere în revistă a „toamnei 1972, cupe europene" privind echipele românești, care se prezintă sub nivelul reușitelor precedentei, desprindem ca principale cauze ale defecțiunilor suferite, următoarele :

a) **fotbalul nostru a prezentat un lot remaniat de „ambasadoare", situație dictată de competițiile care selecționează participarea la cupele continentale. Doar două dintre precedentele reprezentante au supraviețuit** (Rapid și U.T.A.) ; **lipsa de experiență competițională, ca și de valoare, a loturilor a cîntărit greu în înregistrarea actualului nesatisfăcător bilanț.**

b) **motivul principal îl reprezintă, însă, modul neconvenabil în care a fost realizată „campania" competițiilor europene. În afara unor neglijențe de organizare, de erori în efectuarea transferărilor** (care au slăbit echipele prezente în grelele întreceri) **s-au înregistrat greșeli în procesul de pregătire și ele n-au întîrziat să-și arate efectul în jocurile de maximă dificultate care au venit. De altfel, în întreaga acțiune a prezenței formațiilor românești în cupele continentale s-a simțit o încetineală, au apărut ezitări, omiteri și alte elemente negative pe care F.R.F. nici nu le-a sesizat și deci — nici nu le-a eliminat la vreme.**

Eftimie IONESCU

STAGIUNEA EUROPEANĂ A CLUBURILOR ROMÂNEȘTI

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

LOCUL UNDE NU SE ÎNTIMPLĂ NIMIC...

Locul unde nu se întîmplă nimic este fotbalul nostru. Miercuri, normal, **Argeșul** nu a rezistat la Madrid. **Realul,** fără a străluci, a luat acel minim avantaj necesar și s-a calificat în dauna echipei piteștene care nu are alură internațională, asta-i realitatea, ne convine, nu ne convine. Doar Dobrin, și el de tot ostenit și parcă străin în mijlocul acelei mulțimi, a mai arătat cîte ceva din clasa-i bine cunoscută. Trei sau patru deschideri care au fost ca un glas în apă. La locul de întîlnire de unde se putea înscrie golul, soseau tîrziu și inutil niște coechipieri fără vlagă, fără știință și dintr-o asemenea ratare spaniolii au marcat fulgerător printr-un contraatac. Era dureros să privești acest meci fără Dumnezeu și fără istorie, să cauți să pricepi resemnarea noastră, lipsa de ambiție, pentru că senzația aceasta o avem de fiecare dată contemplînd echipele noastre pe terenurile străine : că abia așteaptă să fie eliminate și lucrul acesta se întîmplă matematic.

Rapidul, în schimb a jucat ambițios fără să strălucească și a obținut calificarea. Adversara austriacă nu avea nici ea pretenții prea mari. Răducanu pur și simplu abia a avut ocazia să arate cîte ceva. A fost o primă repriză adormitoare, răscumpărată de fenomenalul gol al lui Boc care mi-a amintit de Petea Vîlcov și de Humis laolaltă. Nici punctul înscris de Petreanu nu era rău, dar nu a avut clasa celui dinainte. În rest, meci de duzină, lumea s-a trezit tîrziu și a aprins ziare de bucurie, o bucurie plăpîndă, pentru că chiar prezența lui Dumitriu II în formația **vișiniilor** nu va face din **Real** Giulești o echipă care să dărîme monștri sacri din Europa.

Și pentru că veni vorba despre Niki, iată, el a redebutat duminică în meciul cu **Jiul** și a jucat (cît a jucat) strălucit. Simt cum **gărarii** au și început să viseze la primul loc și mă îngrijorează soarta fragilului constructor de joc, mai ales pe terenurile provinciale unde va fi vinat fără cruțare. Dar, cricum, el a adus culoare acolo unde totul era tern și să sperăm că odată cu prezența sa în înaintarea rapidistă lupta dintre **Dinamo, Steaua** și această, pînă acuș mijlocie echipă se va relansa și vom avea ce vedea...

În rest, lucruri obișnuite : **Steaua** a luat un punct craiovenilor, firesc dacă ne gîndim ce jucători are și dacă ținem seama că oltenilor le-a lipsit și Oblemenco, fără de care se pare că nu există cineva care să marcheze. La Ploiești, **U.T.A.** a pierdut la scor strîns în fața unei echipe care începuse tare campionatul și dă semne de gifiială. **Steagul roșu,** în ritmul său cunoscut, militar se ține bine. Mi se pare cea mai constantă echipă la ora de față, rezultatele o recomandă chiar mai bine decît pe lider. Și doar echipa doctorului Rădulescu putea să pună multe probleme chiar la Brașov.

Doare soarta **Sportului studențesc** unde disciplina a început să dea roade. Chiar dacă a pierdut la Pitești, bucureșteana noastră cea de pe urmă a arătat că semne bune se arată și că cel mai rău lucru ar fi descurajarea totală cînd sperante mai pot exista. Ar mai fi de discutat cîte ceva și despre **Universitatea Cluj** care nu se regăsește. Cu tot scorul de 1—0 acasă cu **Farul,** universitarii nu au motive să fie fericiți. Ceva nu merge, cu atît mai surprinzător cu cît anul trecut acest **team** bria..

Misterioasă este și căderea **A. S. Armatei Tîrgu-Mureș** ce atît se zbenguia anul trecut și trăgea la titlu și făcea mizerii și cîștiga la cine nu te așteptai...

Cam atît. Nimic nou, nici o lumină la orizont care să ne dea sperante. **Steaua,** chiar dacă a rezistat în fruntea clasamentului, nu mă liniștește !I caut mereu pe Dumitru în această formație de aur și parcă nu-l mai regăsesc. Să se fi lăsat el dus de apa succesului, să fi fost numai o străfucire de rutină la **Rapid,** ori nu-i convine tricoul roș-albastru ?

P.S. Dureros paharul băut de Teașcă la Iași unde a domnit ca nimeni altul. Este ciudat că deși vremea trece nu întrezărim că și la Galați ridică o echipă tare. Poate condițiile sînt mai grele, dar eu am încredere în el. O să mai auzim de necunoscuții de pe acolo. Parcă în urmă cu ani, știa cineva despre Anca, Lică, Fonea și alții ?